

Moj Baček

SNJEŽANA TIŠLJARIĆ

Moj Baček nega dugačku zakosmanu bradu,
 On igra vu bajs i hegede.
 I ribe za te čas nalovi i bez basača.
 Pred Njem se i batoki na Jegenišu
 mam rascveto.
 Ak oče, On prejde i po klimave brvi batrivno,
 a ja se navek rastrešćim vu onu žabokrečinu i
 skoro
 zružim se po spisku
 (al jezika na vreme vgriznem i mam mi je žal).
 Bečar je, taj moj Baček!
 Samo jokom žmerne – i si pernati ftiči bandisti
 zaigrajo,
 a On tanca da se se praši.
     I ja bi ž Njem tancati štela!
 „Blesafka jena!“ drugi med se bom šepčo, dok se
 z mene zesmejajavo.
 I bom, da znate, baš bom makar ftruc, sem
 onem kaj ne veruju!
 Al dok dojde red, dok dojde ona vura.
 Bočkore mi još ajgelšostar ne napravil,
 i Baček okre mene jega još čuuuuda posla.
 Kak Mu se samo da, navek se pitam.
 Ja bi od sebe same zdavnja več vustala.
 Moj Baček nigdar truden neje,
 i dok bi si štel malo odehnoti,
 stalno odnekud nešče jafče: „Baček! Baček!

Kaj si gluv? Spiš? Kam si vušel? Joj, Baček,
 fletno hodi! Mam mi pomori!“
 Da sem ja – na Bačekovom mestu,
 bi z tem kvakačom kaj drži vu ruki saki den
 kojega tura bormeč dobro sprašila!
 Nešče slifče i slifče baš lebudikaj.
 A moj Baček lepo z tem svojem
 kvakačom zvezde požegeče i
 meseca k nam privleče.
 Pak itak dojde, navek vesel. (...)
 Na nedogotovlenu glajžu Baček je
 narisal hegede.
 Jezero jezero čičurov je zapopevalo.
 Pilangi okoli precvele, lipa žektajo rinkače.
 Skozna spim.
 Obeljenu rubeninu zetkanu vu jenom komadu
 polefko oblačim.
 Na otkupljenje diši.
 Moj čas je.
 Milošča z neba stiha na me spuščā.
     A ja...
 Z Bačekom plešem.

Simbolika poznatog kajkavskog nadimka Baček u pjesmi Snježane Tišljarić odvela nas je iz poznatih podlavskih vizura u visine. Čitajući na prvu, očekujemo nekog strica, stričeka, rod ili susjeda... Onoga s kojim smo na ribičiji, koji nas zabavlja pjesmom i plesom i uvijek je za akciju. Kao bezuvjetni prijatelj, rekli bismo. No ako si dopustimo da nas vječito dozivanje Bačeka podsjeti na zapomaganje Božje pomoći, lako ćemo s autoricom odlepršati u nebeske zvjezdarnice te svjedočiti iskrenoj molitvi koju nam piše. I tako, jednom ćemo biti spremni, baš kao i ona, otići k Bačeku na završni ples.